

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1957-1958.

VERGADERING VAN 20 FEBRUARI 1958.

Verslag van de Commissie van Financiën, belast met het onderzoek van het ontwerp van domaniale wet.

Aanwezig : de hh. Pierre DE SMET, voorzitter; Ernest ADAM, BRIOT, Baron DE DORLODOT, DE MAERE, Louis DESMET, DOUTREPONT, HARMEGNIES, JANSSEN, LACROIX, LEEMANS, LIGOT, MOLTER, PARMENTIER, Léon SERVAIS, VAN HOUTTE, VREVEN, WIARD en VAN LAEYS, verslaggever.

MEVROUWEN. MIJNE HEREN,

Artikel 2 van het wetsontwerp betreft de goedkeuring van tien overeenkomsten.

In acht gevallen gaat het om een ruiling en slechts in twee om een verkoop van onroerende goederen. Al die overeenkomsten schijnen voordelig te zijn voor de Staat.

Opmerking verdient dat artikel 2 van de wet van 30 Mei 1923, gewijzigd bij die van 22 December 1949, bepaalt dat Staatseigendommen zonder de medewerking van de wetgever kunnen worden geruild voor zover de waarde van de afgestane eigendom niet meer bedraagt dan 1 miljoen frank en het waardeverschil niet meer dan 10.000 frank. Artikel 1 van die wet stelt daarentegen dat verkoop uit de hand van niet beboste eigendommen kan geschieden na twee vruchtelos gebleven pogingen tot openbare toewijzingen indien de waarde ervan niet meer dan 100.000 frank bedraagt.

Een lid vraagt of het niet logisch ware de ruiling van domaniale goederen zonder de medewerking van de wetgever toe te laten voor zover de waarde van het afgestane goed niet meer bedraagt dan 1 miljoen en het waardeverschil niet meer dan 100.000 frank in plaats van 10.000 frank.

Dit zou het geval geweest zijn wat betreft de ruiling onder artikel 1, 3e, van het ontwerp dat ons is voorgelegd.

R. A 5459.

Zie :

Gedr. St. van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

776 (Zitting 1956-1957) :

- 1 : Wetsontwerp;
- 2 : Verslag.

Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

28 en 30 Januari 1958.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1957-1958.

SÉANCE DU 20 FÉVRIER 1958.

Rapport de la Commission des Finances, chargée d'examiner le projet de loi domaniale.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi, dans son article 2, vise l'approbation de dix conventions.

Huit constituent des échanges et seulement deux des ventes d'immeubles. Toutes ces conventions semblent favorables à l'Etat.

Remarquons que l'article 2 de la loi du 31 mai 1923, modifié par la loi du 22 décembre 1949, prévoit que tout échange de propriétés par l'Etat peut se faire sans intervention du législateur, pour autant que la valeur de la propriété cédée ne dépasse pas un million et que la différence de valeur ne dépasse pas 10.000 francs. Par contre, la même loi dans son article premier autorise la vente de gré à gré de propriétés non boisées après deux tentatives d'adjudication publique restées infructueuses, si la valeur n'en dépasse pas 100.000 fr.

Un membre demande s'il ne serait pas plus logique d'autoriser les échanges de biens domaniaux sans intervention du législateur pour autant que la valeur du bien cédé ne dépasse pas un million et la différence de valeur ne dépasse pas 100.000 francs au lieu de 10.000 francs.

Tel aurait été le cas du 3e de l'article premier du projet qui nous est soumis.

R. A 5459.

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

776 (Session de 1956-1957) :

- 1 : Projet de loi;
- 2 : Rapport.

Annales de la Chambre des Représentants :

28 et 30 janvier 1958.

Dat lid verzoekt de administratie zijn suggestie onder ogen te willen nemen. De administratie heeft zich accoord verklaard.

Artikel 2 van het ontwerp machtigt de Minister van Financiën tot het afsluiten van overeenkomsten, die blijkbaar nodig zijn in het belang van de Staat. Dit is ook het geval wat betreft artikel 4, waar het belang voor de hand ligt.

Artikel 3 stelt de stad Antwerpen vrij van bepaalde interesses. Uit de memorie van toelichting blijkt dat dit billijk is.

**

Het ontwerp en dit verslag zijn met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
L. VAN LAEYS.

De Voorzitter,
P. DE SMET.

Ce membre demande à l'administration de bien vouloir examiner sa suggestion. L'administration a marqué son accord.

L'article 2 du projet accorde au Ministre des Finances l'autorisation à conclure certaines conventions qui semblent s'imposer dans l'intérêt de l'Etat. Il en est de même de l'article 4 où l'intérêt est évident.

L'article 3 dispense la ville d'Anvers du paiement de certains intérêts. Il résulte de l'exposé des motifs que c'est une question d'équité.

**

Votre Commission a adopté à l'unanimité le projet, ainsi que le présent rapport.

Le Rapporteur,
L. VAN LAEYS.

Le Président,
P. DE SMET.